

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малкъ. Годишната цѣна за въ имперіата, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънъ отъ имперіата, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са подписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнати настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Ц/градъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

УСТАВНОТО НАЧЕРТАНИЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ЕКСАРХІЯ.

I.

Общи разсѣденія.

Колкото и нередовенъ да бѣше начинътъ съ който са избрахъ членове на приврѣмениятъ съвѣтъ за да изработятъ едно уставно начертаніе за управленіето на Българската Ексархія, трудътъ на тѣзи членове който са подложи на общата критика, и отъ който дадохъ веки едно съществено скратеніе, ще оправдае отчасти довѣріето и надѣждити на тѣзи които си дадохъ гласовети за тѣхъ.

Дѣйствително, като оставимъ на страна Г. Г. Чалоглу, Х. Н. Коли Минчоглу, Д. Гешоглу, Доктора Стамболски и Веля Милоша, които могатъ да бѣждатъ добри родолюбци, нѣ които нѣматъ, споредъ насъ, нити първоначални познанія за устройството на една каква да е черкова, нѣ ще кажимъ безъ да говоримъ тука за неразбраното намѣреніе на избирателити на тѣзи лица, че българскіятъ народъ трѣбува да благодарни на Т. П. Иларіона Ловченски, Иларіона Макаріополски, Панарета Пловдивски, Пансія Пловдивски, Ангима Видински; и на Т. Б. Х. Иванчя Пенчовичъ, Доктора Чомакова и Хр. П. Тѣпчлеца за разумни грижи които турихъ за да изработятъ едно уставно начертаніе за управленіето на Българската Ексархія, съобразно съ заповѣдта на Царското Правителство.

Нѣ като одаваме тѣзи правда на разумътъ и на достоинството на тѣзи наши комисари нѣ не искаме да кажемъ съ туй че рѣченното начертаніе не обѣма никакви кусури и че е отъ естество да осигори едно добро управленіе на Българската Ексархія. Таквасъ не е нашата мисль.

Нѣ ще исповѣдаме била отъ сега още въ туй мѣсто че начертаніето за което става дума съдържа доста добри качества; нѣ то съдържа сѣщо тѣж и доста дѣрти кусури, които ще некажимъ по нататѣкъ въ този трудъ.

Нашето мнѣніе, въ работата която ни занимава, е че ако сичкити членове на приврѣмениятъ съвѣтъ са бѣхъ избрали измежду по способни Българи, дѣлото на този съвѣтъ щѣше да бѣде нѣкакъ-си по съвършено, по просто и по практическо.

Тѣж, като си дадохъ гласовети за нѣкои лица по хатѣръ и по незнамъ какви комбинаціи, нашии царградски избиратели прѣзрѣхъ съществената цѣль на избирателството.

Избирателната система е прѣнта въ сичкити просвѣтени страни; нѣ тя не може да бѣде полезна за народити които са радватъ съ туй право освѣтъ кога избирателити знаять кого избиратъ и защо го избиратъ.

Нѣ не са съобразни съ тѣзи усло-

вія за избираніето на сичкити членове на приврѣмениятъ съвѣтъ, и като постѣпахъми както направихъми, нѣ сторихъми една важна грѣшка за която и трѣбува да отговаряме. Нѣ отъ друга страна като по-ващи още въ този видъ работи, нѣ бързамъ да притуримъ че тѣзи грѣшка е упростиелна и че ти ще можи да са поправи.

Безъ съмнѣніе, като раздѣлихъми на два разреда нашии комисари колкото са тѣж за тѣхнити надлѣжности, нѣ не искаме да обвинимъ единити за съвършено некаждри а другити да припорѣчимъ за дълбоко способни.

Далечъ отъ тамъ. Нѣ не искаме просто да покажимъ въ първити лишениа на познанія въ религіозни вещества и слѣдователно ненадлѣжни да са занимають съ устройството на Българската Ексархія, кога тѣ могатъ да имѣть твърдѣ здрави понятія и да бѣждатъ твърдѣ надлѣжни въ търговски и медицински работи.

Нѣ не искаме още да покажимъ въ другити надлѣжности и познанія въ черковнити вещества, първо защото сѣ ги изучили съ врѣме, и сѣтиѣ защото сѣ тичели много години подиръ народната ни распря, и тѣкмо таквие лица трѣбуваше да са изберѣтъ за да изработятъ начертаніето за управленіето на Българската Ексархія.

Прѣдъ тѣзи противоположности въ надлѣжностити на нашии комисари, и като земемъ прѣдъ очи уставното начертаніе за Народната ни Ексархія, таквось каквото го виждаме, нѣ нѣма да са изложимъ, мислимъ нѣ, като прѣдположимъ че разбираме прѣпирнити които сѣ ставали между тѣзи наши комисари до дѣто да излъзе на бѣлъ свѣтъ тѣхното дѣло.

Нѣ има повече. Прѣдъ претенціити на единити да са покажѣтъ че познаватъ отъ работи за които сѣ ги избрали слѣпо, и усилията на другити да освѣтляватъ първити, е направило, види са, дѣто уставното начертаніе, за което говоримъ, е излъзло шу га во.

Отъ друга страна нѣ мислимъ още да заблѣжимъ на нашии комисари че таквось каквото глѣдами уставното емъ начертаніе, нѣ го намираме една проста компилація отъ грѣшнитъ уставъ и ерменскіятъ.

Нѣ не отказваме, разумѣва-са, на тѣзи наши комисари, правото да зематъ поводъ отъ чужди уставни, нѣ тѣзи заѣми трѣбува да бѣждатъ сходни съ пуждити и потребити на врѣмето.

Нѣ не намираме още въ рѣченното уставно начертаніе доста излишни членове, които съществуватъ напестина въ чуждити уставни, нѣ които сѣ излъзли отъ употребленіе и сила по слѣдствие на новити нареди на царството.

Нѣ както и да е нѣка бѣдемъ благодарни отъ трудътъ на приврѣмениятъ съвѣтъ и нѣка търсимъ сѣкоги по доброто. Той е изработилъ щото е можилъ до колкото е можилъ. Нѣговата миссия са свърши. Сега на общиятъ съборъ остава да прѣработи този му трудъ и да състави нѣщо по-добро, по просто и по практическо. Нѣ ще са мѣчимъ да го освѣтимъ въ туй народно дѣло.

НѢЩО ВЪРХУ ИЗУЧЕНИЕТО НА ИСТОРИЯТА.

Изученіето на исторіята е най потрѣбно на хората отъ каквато възраст и да са и на каквото поприще и да са владѣтъ; примѣрити бѣтъ въ очи повече отъ колкото уроцити, защото примѣритимъ служатъ като доказателство за убѣденіе, придружѣватъ ги съ изображения за да занимаватъ повече. Исторіята заключава опитъ на цѣлий свѣтъ и разумъ въ сички вѣкове. Нѣ сѣми устроени както хората въ най старо врѣме, имами сѣщити добродѣтели и сѣщити пороци, увлѣчени като тѣхъ отъ страстити си, нѣ сѣ недовѣріе слушани сѣдителити, които противорѣчатъ на нашии наклонности и ни наумяватъ за заблуденіята ни и за бѣдити ни; лудостта ни стои на срѣца тѣхната мъдрость, надѣждити ни са подсмиватъ на тѣхнити страхове. Нѣ исторіята е единъ безпристрастенъ учител, на когото сѣжденіята ослонени на свършен дѣла неможемъ да отричамъ; тя ни сочи прѣминалото за да ни обади бѣдѣщето, тя е оглѣдало на истината. Най славниги народи, най личниги хора, прѣдъ очити ни сѣ съдѣтъ по врѣмято, което разрушава всяко мечтаніе, по правдѣ, която никакъвъ живъ интересъ неможе да разврати. Прѣдъ сѣдилището на исторіята, завоевателити слизатъ отъ триумфалниги си кола, тиранити незаплашватъ вече съ своиги стражари; князовети ни са явяватъ безъ да са придружени съ дворянството си и съблѣчени отъ лѣжовното величіе, което имъ замаше ласкателството. Ви безъ страхъ са гнусите отъ свѣдѣтелството на Нерона, отъ жестокостити на Сула, отъ развратити на Хелеогабала, отъ лицѣмеріето на Тиверія. Ако сте видѣли Дионисія страшенъ въ сиракузи, глѣдате го смиренъ у Коринтъ. Ржкопѣсканіята на едно непостоянно множество, не мамятъ сѣжденіето на Анитусъ и Мелитусъ.

Ви прѣзирате тѣхнити клѣвети и слѣдите съ въсхыщеніе добродѣтелнаго Сократа въ тъмнинѣтѣ му, праведнаго Аристидѣ въ заточеніето му. Ако са чюдити на доблестѣтъ (юначеството) Александрову по брѣговети на Граникъ и на Арбелскити поля, ви щете укорите безъ страхъ безмѣрно-то му славолубіе, което го завлѣче у Индія и срамотнити му разврати, които прѣ-

сичятъ у Вавилонъ пишкятъ на живота му прѣдъ лъжевижтъ му славъ, и щете прѣдпochtете пхтнжтъ славъ и неомразитъ добродѣтель на Епименоида, на Леонида и на Марка Аврелия.

УРЛюбовта у Гръцити за свободжтъ мода да сгрѣдушжтъ ви; нъ завистити имъ, некоумието имъ, непризнателността имъ, пръвавити имъ прѣпирни, развращеніето имъ, обаждатъ ви и ви изясняватъ тѣхното разрушеніе. Ако римскій Колосъ съ голѣмото си могъщество ви задава удивленіе, ви нѣма за много врѣме да са забавите да распознаете добродѣтели, които направихъ величіето му и породити му, които щятъ докартъ паданіето му. Найсетитъ всждѣ щете намѣрити доказателство на това дрѣвно правило, че въобще полезенъ е само оня, който е честенъ, и че истинно великъ человекъ може да бжде само съ правдѣтъ и че съвършено честитъ бива человекъ само съ добродѣлѣтъ. Врѣмето праведно расподава награди и наказания, и ви можите да сждите (мѣрите) възвишеніето и паденіето на народити по строгостѣтъ или по разслабжтъ на нѣравити. Добродѣтелта е цементъ (хорасанъ) на могъществото на народити. Тѣи чтомъ са развратятъ падатъ.

Атанасъ Г. Начевъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

КАЗАНЛЖКЪ, 21 Декемвриѣ. Дестоукоризнено нѣщо е въ днешното врѣме да ходимъ въ тъмнината и да ся оставямы да бждемъ слѣпы оръжия на убійственія чорбаджижкъ, който е истинскія изворъ на нашето невѣжество и срамно ще бжде ако ные останимъ хладнокрѣвни къмъ тойзи врагъ на нашето блаженствіе. По многото почти българскы общини за голѣма вреа на млади ити страдатъ отъ чорбаджииски каприци и користоложія нъ нашятъ злочестъ градъ наймного понеже е окааншо играчка отъ много врѣме насамъ, на уразнити ямбици на това иско и рждиво съсловіе, което тука състои отъ еденично число. Това съсловіе като иска да подпрѣпилини основи на полуадналото зданіе на чорбаджижка, употребява съкакви срдства неправедни, не пожали даже и святата истина, нъ са усмѣли да я облъче въ формата на худородната лжа само да постигне подлата си цѣль.

Въ 42-ий брой на вѣстника ви прочетохм една кореспонденція, която описва работити на града ни подъ единъ видъ съвсѣмъ лъжевенъ и съ едно лицемѣрие което са отарыва по простото и разчитаніе. Споредъ тая дописка, градътъ ни вече е честятъ, и за напрѣшь вѣчно ще ся наслаждава съ добринити на една община устроена по густѣтъ на търговецѣ и дописникѣ. Нѣи прибръзвами да опровергаеми сичко това и прибръзвами еждо до почтеніятъ виднѣтъ за да чуе българската публика отъ шо страдае градътъ ни и да оплаче положеніето ни като отдаде отговорността на толкова злини на оня които сж ги причинили. Тѣзи отговорности принадлежи на три четири лица, които развалиха прѣди година общината ни, понеже не намѣриха въ нея доста згодно орждіе на тѣхнити каприци. Това лесно сполучиха като объдиха касиерѣтъ и; та са прибрани общити пари завѣщани на четири тѣхъ ни училища, за да поддржатъ едно само училище, което тѣ управляватъ съ името Главно Училище, при сичко че то на Главно само името носи; и тѣи отъ него врѣме насамъ градътъ ни е разтроенъ и злото е достигнало да земе голѣми размѣри безъ да са е припѣло до сега никакъвъ цѣръ на това положеніе, когато послѣдншо са научихми за идущето приходаіе въ градътъ ни на Негово Прѣосв. Доротей Софійски. Това извѣстіе напълни срцата на сипца ни съ надѣжда, и освѣнь радостѣта да посрѣщнемъ единъ народенъ Влашка, остихми и опажзи за идущитъ устрой на общити ни заведеіиіа. Нъ колко са нажалихми като видѣхми че дѣло Доротей са привърза при сждити тѣзи лица които са докарали града ни въ това плачевно съ-

стояніе: да ги слуша, и да прави сичко по тѣхнити наставленія, безъ да счита че освѣнь тѣхъ има и народъ комуто гласѣтъ е върховенъ въ такъвъ случай. — Съ жалостъ публикувами постѣжити на дѣда Доротей който не постѣи нито църквити нито училищата, освѣнь църквата, училището на една само махала. При това и градътъ ни бѣше назначилъ по вышегласіе единъ руханіе, който ни прѣдставлява прѣдъ властѣта и припознатъ е отъ нея; това духовно лице е най достойніятъ отъ священницити ни; нъ понеже не былъ пріатеиъ на Г-цти които спомѣжихми горѣ, дѣло Владыка иска да го извади и да постави други единъ недостоеиъ за този постъ. Нѣи му заблъжихми за да са объди, да немыа кого назначавѣ общото желаніе, и първо като склони на това срдство, сирѣчь да са тури руханіето подъ избирание, на утрѣшніятъ денъ са поврѣща и обявѣва че то не е работа на гражданити. Най послѣ, понеже рѣшеніето на този трѣливъ въпросъ, трѣбаше да дигне мжнотити за съставленіето на една Община, прѣдложихми първо да ся състави общината отъ еспафити ни, че тя сама да ся рѣши този въпросъ; дѣло Доротей отхвърли и това прѣдложение и съ едно постоянно упорство иска паданіето на руханіето безусловно, и положи врѣтъ него духовното си вліаніе за да го принуди да ся даде оставката. Нъ достойніятъ ни священникъ му заблъжилъ, че той е пріель този постъ защото го е назначилъ народніятъ гласъ и че пакъ сждата воля трѣба да го извади. Тежко и горко на намъ, като сичката тѣзи распрѣ е защото са извади вѣхтіятъ руханіе, който до вчера припознаваше грѣкїятъ владыка Григорія, и са ругаеше съ Българската църковна независимостъ.

Прочес, дѣло Доротей, лично незадоволворенъ за работити които искаше да намѣи самоволно, и за да не замге безъ да остави какъвъ голѣ устрой, съставлява една община, отъ между мекеретата на онѣзи чорбаджи, безъ да има даже градѣтъ знаніе за това непадѣино добро и зампува. Виже съ каква община сме снабдени, и каква законность има тя; тѣзи е общината за която говори търговецѣтъ дописникъ, и днеска въ нейното име нѣкои и други чорбаджи върпатъ недостойни интриги на които е вече врѣме да са даде краи, защото злоупотребленіята имъ достигатъ да ся нетърпими, и да уничтожаватъ въ града ни съкакво усиліе къмъ успѣхътъ.

Дописникътъ говори за партійка като зема прѣдъ очи, нѣколко отъ по главнити лица които защищаватъ правата на града ни за да леде уваженіе на малочисленити тѣзи чорбаджи, на които види ся той да е проповѣдикътъ. Нъ виіще видете каква е тѣзи партійка, по подпискити на това писмо, и ще са убедите, че оня които възвышава той съставляватъ малогласіето което размирява градѣтъ ни.

Колкото за туй дѣто казва че дѣло Доротей прокълъ нѣкого, и сторилъ аргосъ рухануіето ни, нѣи това научавами отъ дописникътъ, протестирами въ името на истинната срдшо тѣзи клѣвета която има за цѣль да унизи прѣдъ народѣтъ и прѣдъ Архіерейскїятъ ни Съборъ единъ священникъ който заслужѣ най голѣмо почитаніе. Той е претърпелъ сичкото заплашаваніе на Негово Прѣосв. защото не са отказа отъ гражданити, нъ никогашъ не сж е осждилъ да не служи, което бы пріель ако бѣше му ся наложило.

Това е, Г-не редакторе, истинското изложеніе на работити, които толко искривѣва дописникътъ, и не быхми помислили никогашъ да ги публикувами ако не бѣхми поканиени; за това молимъ ви дайте мѣсто въ идущитъ брой на почитаемиятъ ви вѣстникъ, на това писмо за да пѣли честната публика и отдаде отговорността дѣто прилича.

(Слѣдуватъ подписити на устабашити на 20 Еспафа).

РУССЕ 23 Дек. (Вижъ брой 46.) Прѣди двѣ години почна да ся прави една къща, защото и вѣтхата въ която живѣеше не бѣше възможно да живѣе нѣкой, и споредъ плана когото му далъ архитекторътъ, че ще излезе не повече отъ 30 хиляди гроша почна къщата, нъ когато са валила къщата бѣше са похарчило близу до 30 хиляди гроша и тѣи както и да е кара я, правия, една година сѣдѣ безъ да работи никой въ нея, а послѣ отъ тукъ отъ тамъ заблъ съ лихва и я донскара, нъ съ това донскарваніе остана дѣ-

женъ до 500 лири, като цѣла излезе за 1,000 лири. Тоя лабиринтъ привлѣче вниманіето на сѣкиго, който зампуваше по край него. Сѣки оцѣняваше поиъ Нила до 1 милионъ гроша. Споредъ пословицата «сѣки себѣ си знае» защото отъ направѣта на това зданіе е придобилъ повече неприятелѣ отъ колкото бѣха. Освѣнь това че и роднинити му сж са отбили отъ да му ходятъ, като са молятъ деня и ноця, кога да умрѣ че да му наследятъ иманѣто; а тѣ незнаятъ че ако умрѣ ще сж продаде за дълга му.

Въ горѣрѣченій дългъ е вмѣстелъ и гр. 3000 които заблъ отъ общината ни съ лихва. Членовети на общината оплашени и като видѣли че не ше можѣ да исплати толкова дългъ, въ едно заседание рѣшили да му отбїятъ платжтъ отъ общината ни гр. 750 на мѣсець и ето че я отбили. А той остава оскуденъ отъ насждиіи хлѣбъ и остава на пхтя безъ да го съжѣли чѣкой. Трѣбаше ли обществото ни да прави такава постѣжика, когато знаятъ малки и голѣми че поиъ Нилъ е до душа въ дългъ. Като са мислели да зематъ парити, трѣбаше по благородно да сж са избѣсли противо му. Трѣбаше поне да оврѣдѣлятъ по 300 гр. на мѣсець да отдаватъ за дълга му а осталии 450 да му давжтъ за да са прѣхрава. Отъ испжданіето ни на прѣждебившій владыка Синесія, ето че сж минахъ 8 години, и поиъ Нилъ е управлявалъ общината ни като прѣдсѣдатель и владышки намѣстникъ на религиознити ни работи. Ако не бѣше той кой щѣше да ги управлява? ще отговорите въ една минута че щѣхме да ся намѣримъ други. А! да! щѣхме да ся намѣримъ други нъ по гладенъ отъ тогова: още неече щѣше да глоби народѣтъ а чрезъ фессатжцити си щѣше да направѣ на ода на партіи.

Поиъ Нилъ, такъвъ, онакъвъ, а кога доде за нѣкоя работа, оставаме го самъ да рѣшава безъ да присждествува други никой. На искаме да сме прави а поиъ Нилъ кривъ. Какъ може да бжде това? Поиъ Нилъ кога рѣши нѣкоя работа, праща слугата Топчѣ да събере член вети да разгледатъ и тѣ извършеното. Какво правимъ нѣи въ такъвъ случай, ако отиде да ги капи, казуватъ му не ше можъ да дода, защото не ми е долѣръ и съкакви други извиненія. И ето работата сама по себѣ ще бжде рѣшена.

Прѣтъ днѣ си като по работа си бѣхъ въ Тутраканъ, заехъ отъ прїатели единъ вѣстникъ и срдѣшихъ една дописка отъ Руссе за Тутраканъ, която описѣва положеніето на Тутраканъ, и въ която призѣва вѣдомството на Русенската община върху поправаніето на общината имъ и училищата имъ.

И за работата си бѣхъ принуденъ да остана на 6-ий того въ Тутраканъ на празникъ на Св. Никола, имаше него денъ храмъ; тоя празникъ е назначенъ за гимиджити и рибарити, особено въ Тутраканъ, влашкото населеніе са състави почти всичкото отъ рибари и тѣзи послѣднити го празнуватъ много пиршески като тѣхенъ патронъ: цѣль денъ викове псувини и съкакви безсрамни думи споредъ както си е обичовещо.

Поканенъ прочес отъ единъ прїатеиъ отъ дохъ въ черковата имъ и въ влизаніето ми, до вратата на пагаря стоеше единъ поиъ правъ и пише на книга, главата му като несчесана, приличаше на единъ лудъ дървниши съ расчорлава глава, особено както обичатъ да са нослѣт дървниши. Попитахъ прїатеиъ какъвъ е тоя поиъ и ка во пише? и какъвъ е оня мїрашииъ шо сѣди до него и какво чете? Отговори ми че попа пиши литургія и че мїрашииа чете псалтиръ да са спаси душата на тоя който отиде да пише името сѣ. (Истена че дописникътъ дѣто бѣше описалъ работити въ Тутраканъ ималъ право). Въ черковата въ дѣсната страна пѣяхъ влашки а отъ лѣвата Български. Въ врѣме на Вѣр у ю излезе едно момче Български да чете Вѣр у ю нъ колко чудно, сѣдъ двѣ минути излезе и още едно момче та почна да чете и то Вѣр у ю по влашки. Въ оная минута черковата приличаше на свѣнарница и двѣтъ момчета викатъ и са надприварятъ кой колкото можѣ по високо и тѣи прѣтъ купъ за грошъ са свѣрши. Въ врѣме на Достойно Есть, почна първо български пѣвецъ и не слѣдъ малко почна и влашкія пѣвецъ да пѣе на влашки та слѣдъ малко прѣстана българскїятъ учителъ отъ да пѣе а влашкіятъ свѣрши все на влашки.

Въ врѣмето на литургіята пона спомена влаш-

клять митрополитъ Нифона. На излизаніето ни отъ черкова пораспитахъ по напросицио пріятеля си; той почна тѣй: Пріятелю, ми каза, пий имами единъ попъ и единъ духовникъ Българи, съвѣтъ пощемъ та и денемъ съдѣтъ по цѣли дни и пощи по кръжмити: тамъ спятъ и тамъ ставатъ. А като доде да са отиде въ черкова щѣтъ нещѣтъ отиватъ въ черковата и то съ каква съвѣсть, ніени. Тѣжко имъ! Литургія ще извършватъ. Свадба безъ тѣхъ не става, хоро и ржченици безъ тѣхъ не може са почнатъ.

Колкото за общината имъ, тя извършва рѣшеніята въ кръжмата на Станкола Топала, защото има добро вино че имъ е по близо.

На рѣченіи пражникъ св. Никола, като бехъ въ черкова съгледяхъ че съдяхъ два човѣка и фарисейски глѣдахъ икопоти. попитахъ пріятеля си, той ми отговори че единія билъ чорбаджіята балканджіята Тодоръ (когото описахъ въ Правото за дѣто са е повлашилъ). А другія билъ Шарбанъ съ еврейското краснорѣчиво окончатіе и ка кръшано и събрано заедно та станало Шарбаняка, азъ са зачудихъ за отговора на пріятеля си особено за тоя послѣдній; ако изгледя човѣкъ по здраво физиономіята му ще види единъ Скеледъ (човѣкъ безъ мѣсо а съ кости) и позная какъвъ разумъ е ималъ та са отхвърлил отъ пародността си. Освѣтъ чорбаджин били още и членове на общината. Ако отиде пѣкой да имъ са оплаче за пѣщо тѣ го каратъ най първо да ги черпи съ по една ока вино че послѣ ще разгледатъ работата му. «Тѣжко имъ на булгурия.» ніени хора работа че вършатъ. А ако ги не почерпи, испяждатъ го съ неувни и хули. Тѣ казвали на Власити че били Власи и че не са държели съ Власити защото Българити щѣли да имъ земжтъ черковата.

Тодориката казвалъ още на Власити че ще дождъ отъ правителството да събиратъ подноси за да го избиратъ а аза въ мезниша, навлашилъ Власити щото ако не подишатъ ще са обърнатъ къмъ българската страна и тѣ отъ страхъ, кой съ печатъ, кой съ прѣстъ потвърдили способността му.

А за поповити ми расправи че никакво вниманіе не сж zelo ако и да ходѣли пѣколко ишти да са оплакватъ противо имъ въ Руссе.

Ако умрѣ пѣкой, попа иска за да го опѣе една лира, че колкото откачи 70 или 60 гроша скъпо евене, умрѣлія трѣбува да са погрѣбешѣтъ нещѣтъ ще даждъ. Учителя имъ отъ Димитровъ денъ сѣли пелазарель.

Съ второ ще опиша Пѣвческото Дружество.

Настоящето е писано съ чиста съвѣсть и безпристрастно перо, а като таквози азъ положително обичамъ да вървамъ, че від почтеніи и родолюбивіи Г-ле Редакторе, на драго сърце ще отворите стълповети на многоуважаеміи ми В. Турція.

А ако отъ горѣизложенити има пѣщо криво пѣка го опровергатъ. Единъ отъ младежити.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Пруски новини. Версайлъ 15 януарія Званично. Твърдинити Иссъ, Ванвуръ и Монтружъ са смѣляхъ на 14 туку-рѣчи и трити; бомбардирваніето на твърдинити и на градътъ слѣдува непрѣстанно; нашити загуби сж незначителни. Извѣстватъ на 14 за прѣслѣдваніето на войската на генералъ Шанзи че генералъ Шмидъ срѣщналъ близо до Шапель една непріятелска дивизія, която, нападната силно, са отгѣле безредно къмъ Лавалъ, като остави повече отъ 400 роби въ ржцѣти ни. Нашити загуби въ убити и ранени възлизжтъ на 1 офицерниъ и 19 души. Станътъ при Коили са занима слѣдъ единъ малкъ гжрмежъ на пушки: едно голѣмо количество на оржжія, припаси и провизіи са улови. Бомонтъ са занима слѣдъ едно слабо сраженіе въ улицити: 40 кола съ топове и почти 1.000 души роби са хваихъ. Едно отгѣленіе подъ генералъ Рапшо са нападла на 14 въ Бриаръ отъ по голѣми непріятелски сили, нѣ Германцити промуши-

ха непріятелскити чинове. Генералъ Вердеръ извѣствява отъ Бревилеръ че непріятельтъ го нападла на 15 на глѣлъ съ 4 тѣла върху линіята га Шанжей дори до Монтбеліардъ, най много съ артилерія. Нѣ той са отблжспалъ навредъ и позиціити му не са промушихъ на никадѣ: нашити загуби сж отъ 300 до 400 души. Битката трая сичкіятъ денъ.

Една депеша отъ прускіятъ царъ до царшата отъ 16 тего изъ Версайлъ расказва битката между Бурбаки и Вердеръ съ истити думи както официалната депеша и казва като свършва: Близо до Манъ, числото на плѣнницити са умножи на 20 хиляди отъ отгѣленіето на непріятельтъ къмъ Аленсонъ на сѣверъ и Левалъ на западъ; още военни провизіи и припаси са зехж тѣй както и 5 локомотиви съ 400 вагона.

Версайлъ 16. Отпрѣдъ Парижъ нови непріятелски батеріи захванахъ да стрѣлятъ; огнѣтъ имъ са блжскаше навредъ съ сполука, загубити ни са 2 офицера и 7 души. Майоръ Кюпенъ отъ 77-іятъ полкъ има откъмъ сѣверо-западъ на Лангръ една битка отъ 1 часъ и половина съ 1.000 души отъ движимата войска копто изгубихъ 1 знамя и отблжснаха са безрѣдно къмъ Лангръ. Споредъ изложеніята копто пристигнахъ тука, до сега загубити ни отъ втората войска въ убити и ранени въ побѣдителнити битки отъ 6 до 12 възлизжтъ на 177 офицера и 3.203 души. До сега повече отъ 22.000 перанени плѣнници, 2 знами, 19 топа, повече отъ 1.000 вагона и едно количество оржжія, припаси и провизіи папахъ въ ржцѣти ни. Отпрѣдъ Парижъ, бомбардирваніето слѣдва съ добра сполука. Загубити ни не сж значителни.

Версайлъ 17. Званично. Генералъ Вердеръ държеше сжцо тѣй на 16 позиціята си отъ къмъ югъ на Белфоръ противъ нови непріятелски нападанія. Генералъ Шмидъ, като гонеше непріятельтъ който са отгѣгляше къмъ Лавалъ отиди отвѣдъ Вежити и улови повече отъ 2.000 плѣнници. Аленсонъ са занима слѣдъ една лѣка битка презъ ноцѣта на 16 срѣщу 17.

Бревилеръ 17. Прѣзъ ноцѣта на 17, генералъ Келлеръ занима Фрахіеръ и нападла ненадѣино на Шанбиеръ, зе калаблжци и улови около 7 офицера и 400 души. Тѣзи сутрина къмъ 8 часа непріятельтъ нападла пакъ, нѣ безъ сполука, на Шанжей и по пладиѣ на Бетукуртъ. Близо до Монтбеліардъ и откъмъ истокъ на Дузъ, силно гжрменіе на топове слѣдъ пладиѣ. На 4 часа непріятельтъ нападла на Келлера съ твърдѣ голѣми сили, нѣ Келлеръ опази силната си позиція близо до Фрахіеръ. Нашити загуби въ послѣднити три дни възлизжтъ на 12 хиляди души умрѣли и ранени.

Берлинъ 18. Въ двѣти камари конгъ Иценплицъ, министръ на търговіята, прочете една царска прокламация къмъ германскіятъ народъ която казва че царьтъ (пруски), по еднодушното одобреніе на князовети и на свободнити градове на Германія, прѣйма императорската курона, като разумѣва че нѣгова длжжность е да закрѣпя правото, мирьтъ и независимостьта на германскіятъ народъ. Министрътъ, като свърши, прибави: «Дано даде Богъ щото императорьтъ да бѣде събоги августивъ на имперіята нѣ само чрезъ побѣдити нѣ още чрезъ свързкити на мирьтъ,

на благоденствіето и на свободата. Този прочитъ произведѣ едно голѣмо въскршеніе и повторени викове: Да живѣе германскіятъ императоръ и царь. Камарата на депутатити рѣши да испрати единъ адресъ до царьтъ (пруски).

Френски новини. Бордо 16. Една депеша отъ страна на Бурбаки отъ вчера вѣчеръ извѣствява че една битка станала презъ сичкіятъ денъ. Френцити занимали Монтбеліаръ и други позиціи вѣчерьта и щѣли да захванатъ пакъ борбата днѣсь рано. Една депеша отъ генералъ Шанзи отъ 15 извѣствява нападенія едно слѣдъ друго отъ непріятельтъ върху сичката линія. 21-то тѣло удържало позиціити си и уловило плѣнници, нѣ срѣдотѣіето ни са принудило да отстѣпн. Извѣстіята отъ Манъ казватъ че имами откъмъ прѣдата си значителни сили.

Марсиля 17. Послѣднити новини изъ Парижъ сж отъ 13. Бомбардирваніето слѣдва, нѣ населеніето е рѣшено да противостои. Генералъ Федербъ влѣзе на 14 въ Албертъ (Соммъ), който са испраздни отъ Прусцити.

Бордо 17. Шанзи продължава отгѣленіето си въ добри условія. Аленсонъ са испразни отъ насъ и занима отъ Прусцити. Бурбаки слѣдува да отива къмъ Белфоръ. Гамбета трѣгна отъ тука за да го придружи. Отпрѣдъ войска на сѣверната ордія влѣзе на 14 въ Албертъ който испразнихъ Прусцити когато приближихъ Френцити. Маршалъ Рандонъ, вѣтѣхъ министръ на войната, умрѣ въ Генева. Новинити изъ Парижъ отъ 13 вѣчерьта извѣствяватъ че Г. Жуль Фавръ прѣлѣ призованіето на Англія въ конференціята, нѣ не ще остави Парижъ освѣтъ когато положеніето на градътъ ще позволи на дипломатическото тѣло въ Парижъ да отпрати на Г. Бизмарка протестьтъ си противъ бомбардирваніето.

Лондра 16. Въ едно слово приказано вчера вѣчеръ отъ Г. Форстера, този министръ казва: «Вліяніето на Англія не трѣбува да са осѣща чрезъ въоружената сила, пѣ трѣбува да сми безпристрастни за да бждемъ най добри посредници.»

Първото засѣданіе на конференціята ще стане утрѣ. Г. Жуль Фавръ са очакува иджщата недѣля. Вѣрватъ вѣобще тука че не е възможно щото събраніето да не направи пѣкон усилія за прѣставаніето на непріятелствата въ Франція. — Таимъ казва че пазеніето на Босфора и Дарданелити отъ Високата Порта трѣбува да са удържи.

Лондра 17. Конференціята са събра по единъ часъ. Англія са прѣдставляваше отъ лордъ Гранвила, Турція отъ Мусурусъ паша, Руссія отъ баронъ Брунова, съюзьтъ на Сѣверна Германія отъ конгъ Бергсторфа. Италия отъ Г. Кадорна, Австрія отъ конгъ Апполий. Втората конференція ще стане въ срѣда на 24 (н. к.) того.

Бордо 18. Гамбета пристигна вчера въ Лавалъ. Една депеша отъ генералъ Бурбаки извѣствява че нападла непріятельтъ въ недѣля, поведѣлникъ и вторникъ, отъ Монтбеліаръ до Монтводонъ като вървалъ къмъ Фрахіеръ и Лизенъ. Съ многобройни полкрѣпленія, една страшна артилерія и съ силни позиціи, непріятельтъ можа да стои на срѣца на френскити усилія, нѣ прѣтърпя серіозни загуби и намира са принуденъ

да са защитава постоянно. Бурбаки са върна на позициите които занимаваше преди битката. Новините изъ Парижъ отъ 14 казватъ че бомбардирваніето отъ Прусци-ти на крѣпостите и на градътъ е се силно, нѣ безъ серіозно слѣдствие, френските загуби сѣ относително слаби; пожарити причинени отъ поллетата можихъ да са ога-сатъ още въ началото. Стоеніето на вой-ските и духътъ на населеніето сѣ удивителни. Презъ ношъта на 12 Прусцити на-правихъ много опитванія противъ хендеси-ти които свързватъ крѣпостите. Нѣ от-върдѣ са отблъснахъ. Бомбардирваніето на градътъ, отъ 14, докачи най-много Пан-теона.

Туинсь 17. Италианскіятъ консулъ сва-ли знамята си и скъса сношеніята си съ туинското правителство.

Флоренція 11. Вѣстникъ Фанфулла извѣстява че съжсваніето на дипломатиче-ските сношенія между италианскіятъ кон-сулъ и туинското правителство станало по причина че Беатъ нечаялъ да наблюдава търговскіятъ трактатъ между Италия и Ту-инсь. Прѣдставителити на силити въ Ту-инсь правятъ постъпки за да убѣдятъ Бе-ятъ да наблюдава законно трактата. — Но-вата испанска царица ще тръгне на 23-й за Испанія.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

За бомбардирваніето на Парижъ, Ко-респондансь Провенсіалъ, органъ на Г. Бизмарка, обнародва слѣдующето членче: Нападаніето за което става дума е опрѣдѣлено да изгони Френцити отъ е-дна позиция която ни застрашава. Като туку сполучимъ, нѣ само нападаніето про-тивъ близосѣднити крѣпости ще бѣде по-лесно, нѣ още и възможно ще е да бом-бардираме, въ нужно врѣме, и ближнити частии на града. Приготовленіята за ис-пълненіето на туй исполниско дѣло на на-шата артилерія са направихъ още прѣзъ мѣсяць декемврія, отъ часътъ въ който разбиваніето на лоарската войска бѣше отстранило опасността за едно внезапно нападаніе; и сега ний курдисахми едно количество топови отъ голѣми размѣри, тѣй щото никогн не са е виждало толкось топове събрани на едно мѣсто. Дѣлото което захващаме сега е отъ най-мѣжнити въ тѣзи войни. Твърдинити сѣ добръ у-крѣпени и заобиколени съ изотирѣдни сгради наскоро направени; освѣнъ туй, тѣ сѣ съвършено вжоржжени и добръ защитени. Ний ще можимъ да сполучимъ да отиѣмемъ нѣкои отъ тѣзи крѣпости само съ цѣната на една дълга и трудна борба и да додимъ въ състояніе да на-правимъ Парижъ да осѣти страшнити дѣй-ствия на едно бомбардирваніе. Ний ще сполучимъ въ това до толкось повече си-горно щото обсадителната войска нѣма въ нищо да са бои отъ едно внезапно напа-даніе изъ, вжнѣ. Когато 2-та войска подъ Фредерикъ Карла, и ордіята на великіятъ меклембургски князь ще вардятъ лоарски-ти линіи, откъмъ югъ и западъ, и когато първата войска на генерала Мантьофель ще задържава неприятельтъ откъмъ съ-верь, 3-та и 4-та войска, подъ царскіятъ пруски князь и царскіятъ саксонски князь, ще свѣстятъ миміятъ святъ градъ за поло-женіето му и ще строполатъ палашіето му. Съ столицата, сѣщо тѣй и Франция,

надѣвами са, ще са остави на неизбѣжна-та ся сѣжба.

— Мълви са че таенъ договоръ са на-правили между Австрія и Пруссія, дого-лоръ който обѣщавалъ на Австрія веще-ственни значителни сгоди, защото друго-иче неможе да са проумѣе туй дѣто Г. Банстъ прѣма толкось тихо входѣтъ на южнити царцини на Германия въ сѣвер-ніятъ сѣюзъ.

— Нѣкои поляшки газети казватъ че въпросътъ за Польша щѣлъ да са разгѣдава въ конференціята която са отвори въ Лондра.

— Царъ Амедей, новіятъ испански кралъ, пристигналъ на 1-й януарія въ Медригъ. Той отишелъ завчасъ въ черковата на А-тоха дѣто было изложено тѣлото на маре-шалъ Прима, и сѣгнѣ въ кортесити. Тамъ, генералъ Серрано приказалъ едно слово въ което казалъ че дѣлото на революціята са свършило чрезъ поставаніето на мо-нархіята и на демократическия редъ. Ца-рътъ далъ конституціонелна вѣтва съ е-динъ твърдѣ размърданъ гласъ.

— Прочитами въ Либерте: Князь Аме-дей, който пристига днѣсь въ Мадригъ, ще са въскачи на испанскіятъ прѣстолъ като мнни презъ трупътъ на тогози (маршалъ Прима) когото Испанія, Франция и Евро-па трѣбува да провалятъ.

— Въ Кива мусулманскити населенія станали срѣщу правителството си Туй по-слѣдното проводило войска противъ тѣхъ, нѣ тѣ я распржснали.

— Английската царица честитила прус-скіятъ царъ за бѣдѣщето му въскачваніе върху императорскіятъ прѣстолъ на Гер-манія. Стандаръ намира че минутата е добръ избрана за да отправи поздравленіе на прускіятъ царъ.

— Германскити вѣстници искарватъ френскити плѣнници въ офицери 10,077; съдати 322,650; колкото за оржжіята, които сѣ намѣрили вжнѣ отъ тѣзи на плѣнницити, тѣ ги оцѣняватъ тѣй: пушки 143,000; сабли 28,000; фишеци 900,000; поллета 110,000; баруть 300,000 кило-грамми; топове 4,130; митральози 170; байрака 112.

— Испанската полиція уловила одного отъ убійцити на марешалъ Прима. Този убійца открилъ важни работи. Едно голѣ-мо количество лири сѣ намѣрили отгорѣ му.

— Морженпостъ, нѣмски вѣстникъ, са изражава както слѣдува за конферен-ціята която са отвори въ Лондра: Ний вѣрвами добръ че въ конференціята сичко ще са свърши мирно; нѣ съ туй источни-ятъ въпросъ не са отлага за дълго врѣме. Постъпкити на Румѣнія, вѣлненіето въ България, языкътъ на сръбскити газети, сичко туй кара да са прѣдвиди едно сері-озно движеніе въ Истокъ. Руссія даде зна-кътъ, и когато работити озрѣятъ, тя не ще са безпокои отъ конвенціити направени съ другити царцини на Европа. Какво-то и да направя конференціята въ Лондра, положеніето въ Истокъ не ще пристане вѣроятно да бѣде ратолоубво. Трѣбува щото Англія да са рѣши на едно енергиче-ско положеніе, щото Пруссія да остави Руссія тѣй щото мирътъ въ Истокъ на Европа да не са разбѣрка.

— Въ дипломатическити брѣгове на Виена увѣрватъ че князь Карлъ са излж-галъ ако е смѣталъ върху подпорката на Руссія въ полза на усиліята му да при-

добіе независимостъта. Казватъ, напротивъ, че петербургскіятъ кабинетъ отговорилъ вече на окрѣжната нота на князьтъ чрезъ една депеша въ която той са изражава рѣ-шително противъ претенціити на Карла и въ която му насочва, съ твърдѣ точни ду-ми, господарскити права на В. Порта.

— Прочитами въ Тюрки: Сръбскіятъ вѣстникъ Единство обнародва вчера е-динъ членъ който са удобрилъ отъ сичко-тото населеніе. Въ този членъ е казано че Европа трѣба да глѣда источниятъ въ-просъ като единъ турски вѣтрешенъ въ-просъ и че ний ще пазимъ сичкити голѣми интереси на Европа. Источнити жители искатъ цѣлостъта на Истокъ, а нѣ едно чуждо завоеваніе.

— Споредъ Кореспондансь Отриш-енъ, руското правителство слѣдувало да въоръ-жава крѣпостите около Азовското море и да съ-бира войска. Огромни колонии припаси, прѣвизи и артележія са приготвени. Въ правителствен-ти сфери на Петербургъ смѣтали много върху помощта на Америка.

— Ишѣтъ отъ Орлеанъ: за да правимъ бар-рикади, ний развалями кѣщи и съчемъ дървета отъ ботаническата грдина. То е едно отчаяніе да глѣдате развалинити които са струпватъ въ Франция. Дано Богъ да не дава сѣщата сѣдѣ на Германия.

— Войскити дописници на германскити вѣ-стници келовѣдѣтъ че бомбардирваніето на Па-рижъ не е лесно нѣщо. Тѣ припознаватъ че не сѣ оцѣнили доста френскіятъ талантъ колкото са тича за искусството на укрѣпленіята. Даже прѣди Седанъ, парижкити твърдини бѣхъ страшни; отъ туй врѣме насамъ, тѣзи твърдини са умножихъ, сичко са направи за да не може да са привзѣне Парижъ, и сградити не прѣставатъ. Топовети отъ 8,000 ноги далечина въ мѣреніе давѣтъ да раз-мыслятъ на шабѣтъ въ Версайлъ. Вещетвото съ което пѣлнатъ поллетата са глѣдѣтъ като да про-извеждатъ най-разрушителни дѣйствія. Остава гла-дѣтъ. Нѣ брашно, вино и други храни имало за много врѣме още.

— Прочитами въ Насіоналъ: Въ Парижъ, обсадителити слѣдватъ да бомбардирватъ махалата на Свати Якова безъ никаква сполука за по-лудрии операции. Ако и да бѣше силно бомбардир-ваніето, ний не сградахми много. Крѣпостъта на Росни която са удря най-много отъ Прусцити не е покѣтната още. Само зданіята, кѣшнити ма-зинити сѣ серіозно докачихъ; нѣ колкото за укрѣ-пленіята, тѣ стоятъ небутиати.

СЪКАКВИ НЕЩА И НОВИНИ.

Научаваме са че Архіерейскіятъ нашъ Си-нодъ отпразнилъ едно дълго изложение до други-ти черкови въ което защищавалъ правата на Българити противъ обвинѣніта на изложеніето което испроводи прѣди два мѣсеца грѣцката па-триаршія.

— Султана подарилъ още 1000 лири на тур-ското сираченско училище. Казватъ че спомоще-ствованіята събрани въ полза на туй училище възлизали на 1,870,000 гроша.

— Миналіятъ вторинокъ Великіятъ Визиръ са повика въ царскіятъ палатъ дѣто има честъта да аботи цѣлъ денъ съ Султана.

— Турекити вѣстници извѣстяватъ че комиса-рити на желѣзнити пѣтища отъ европейска Тур-ція сѣ опрѣдѣлили въ слѣдующити четири гра-дища: Цариградъ, Едрене, Солунъ, Босна Са-рай. Сѣки комисаръ ще прѣма една мѣсечина отъ 15 хиленди гроша.

— Вчера два табора войска са испроводи за Йеменъ.

— Г. Т. Мутевски са умолява да ни извѣсти кому е оставилъ парити на вѣстницити ни отъ миналата година въ Провадія.

Нѣкои отъ нашити настоятели и спомо-шествователи отъ вжнѣ или отъ тука плащатъ стойността на вѣстницити които прѣбѣжатъ, на-лица безъ да изискуватъ отъ тѣзи лица погрѣ-бинити расиски отъ управленіето на вѣстникътъ. Ний и вѣстиваме че нарѣ вѣсенни съ тѣзи не-чинѣ не ще са припознаватъ веки и ще са дирятъ изново.